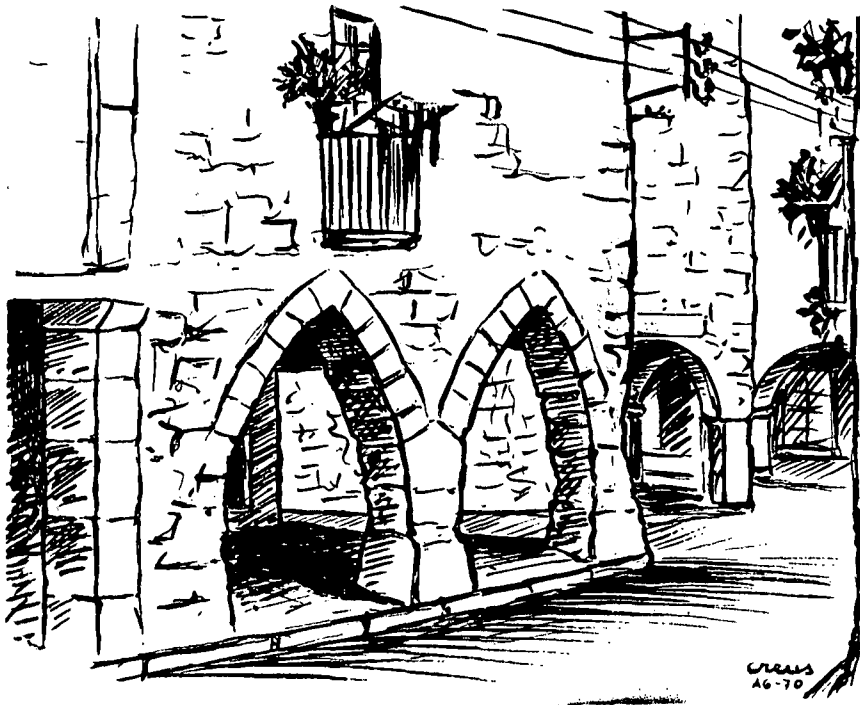

PORCHES DE AGRAMUNT

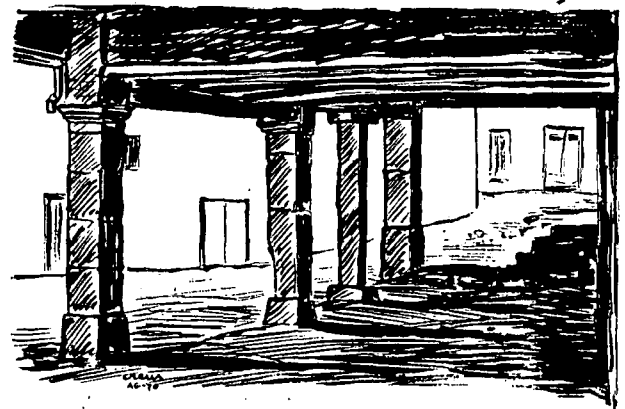
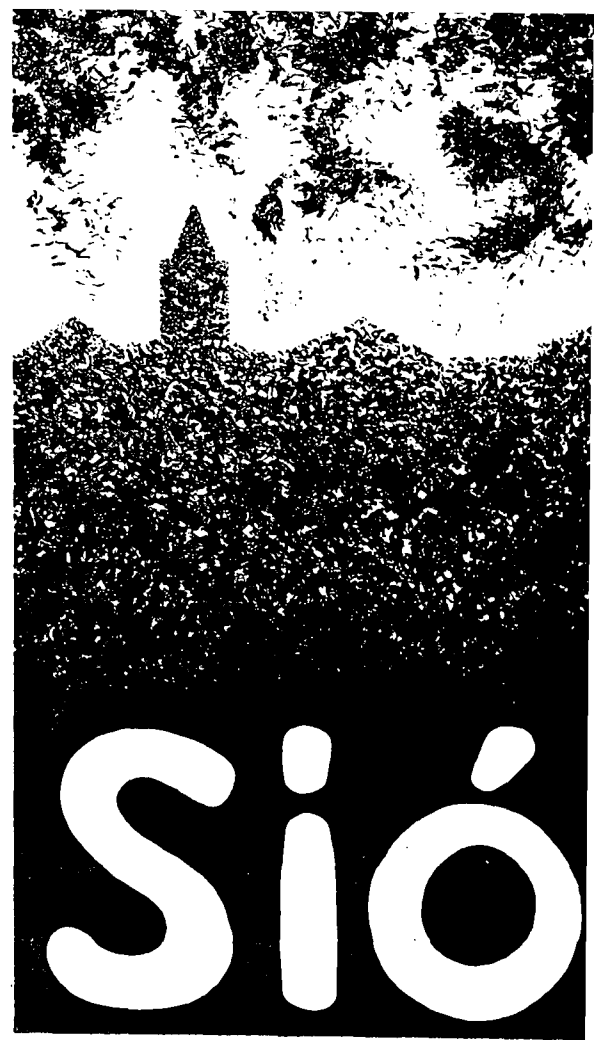
Son muchas las poblaciones en que se observan aún antiguos porches en las calles, pero nuestra Villa es una de las más pródigas en este tipo de construcciones.

Es fácil imaginar lo práctico que tenían de resultar estos pórticos, que liberan en verano de los fuertes rayos del sol, en invierno nos separan del frío y en todo tiempo son un resguardo seguro contra las lluvias, pudiendo circular por ellos con toda tranquilidad.

Agramunt, por lo que se puede observar rondando por sus calles, fue una de las poblaciones en la que más porches existían entre las de su importancia, y seguramente es aún la que más conserva. Los antiquísimos de calle Zapatería, los de la calle de Sió, vena de nuestra Villa, siempre tan concurridos, los no menos antiguos de la calle de San Juan, los de la plaza de la Iglesia y plaza del Olmo, los esbeltos de la plaza Mercadal o Generalísimo que le dan este aire tan elegante sin parangón, prolongados hasta la calle de Estudios Nuevos; los de la plaza L'Amball, y últimamente los que forma la plaza del Mercado.

Son uno de los elementos arquitectónicos que es interesante conservar y por fortuna así se hace ya que en la restauración de casas derruidas se renuevan sus elegantes porches que devuelven a Agramunt este aire de solera tan característico de nuestra Villa.

CREUS

El Lector opina...

Sr. Director de Sió:

Mucho contento me produjo el leer en las páginas de Sió la noticia de la adjudicación del Instituto de Enseñanza Media a Agramunt, y creo que este contento es compartido por todos los agramunteses, sobre todo por los que tenemos pequeños que pronto podrán beneficiarse de este importante medio de enseñanza, ahorrándonos grandes dispendios económicos y las incomodidades de la separación de los hijos al tener que trasladarlos a otras instituciones lejanas.

Por todo ello y expresando el general sentir, doy las más expresivas gracias a todos los que han contribuido de manera activa a la consecución de esta mejora desde los que iniciaron las gestiones hasta los que las han complementado. Espero que no desmayen los esfuerzos hasta conseguir su finalización y pleno rendimiento.

Sé que, como es lógico, en una obra de tanta importancia se cuenta con una planificación inmejorable hecha por expertos en la materia, en la que se habrán previsto todas las necesidades que la vida moderna trae consigo, y como es natural los alrededores del Instituto habrán sido objeto de conienzudos estudios para lograr que el conjunto ofrezca la belleza y comodidad que el ambiente actual exige, sobre todo en lo que al tránsito rodado se refiere, ya que como es de suponer al tenerse de centralizar los escolares comarcanos en nuestra Villa, el movimiento de vehículos particulares y de autocares será importante y se ha de evitar en lo posible el que se produzcan embotellamientos en las calles, dotando al instituto de amplios espacios adjuntos donde sean fáciles las maniobras y el aparcamiento.

Ahora que todo está al empezar y el lugar escogido se brinda para ello, es tiempo de no dejar ningún cabo suelto, por el éxito futuro del INSTITUTO DE ENSEÑANZA MEDIA DE AGRAMUNT.

Muchas gracias por la atención que no dudo me otorgará de publicar este escrito.

J. P.

SIO - Boletín Informativo Municipal

Director: Alcalde Sr. D. José M.º Inglés

Edita: Ayuntamiento de Agramunt (Lérida)

Imprenta G. Vicens - Guimerà, 15 - Agramunt

Redacción y Administración

Calle de la Plaza, 1 - Apartado Correos n.º 10
Agramunt (Lérida)

Suscripción anual: España 60 ptas.

Extranjero 70 ptas. Número suelto 6 ptas.

Depósito Legal: L. 138-1964

TRAMITACIONES DE AUTOMOVILES

«Del meu recull»

A l'amic Candi Torres de Sabadell

«Neguit i esperança»

Voldria entrar dintre meu
per a veure el que jo sóc,
voldria trobar-hi Déu
sens causar-me tripijoc.

¿Com ho fan aquells que creuen
i que creuen de debò:
és que la font a on beuen
sols hi raja devoció?

Si pogués cercar la font
que se puja regalima,
correria a ajupir el front
escollint-ne un bon dia.

Fora un dia tot capdàl
fora un dia d'alegria,
si el neguit espiritual
resolgués tal com voldria

Es que jo no soc creient?
doncs, sabeu-ho: jo voldria
que pogués en tot moment
resar un Ave Maria.

Voldria que fos espontani
aquell crit de devoció,
i voldria que el meu crani
ho dictés amb emoció.

En meus precs són amagats,
no tinc por del que diran
procuro no fer pecats
prenent sempre mida a ran.

He respectat la bellesa
l'altra cosa no em plauria,
amb el màxim he tendresa
de compler dins la família

Tinc la porta sempre oberta

per socórrer el desvalgut,

i el meu cor està alerta

per guiar l'esma perdut

Si jo sempre he obrat així

i és que hi haigut un tros de Cel

jo espero el meu destí

sense engruna de recel.

Josep Soldevilla

Tramitaciones Automóviles

Pasaportes y Expedientes en general

GESTORIA FEIXA

Zapateria, 1

AGRAMUNT

SAN CRISTOBAL

El dia 10 de julio, el Rdo. Cura Párroco efectuó la acostumbrada bendición de vehículos en la plaza Mercadal, con mediana participación de conductores.

LA LENGUA A ESTUDIO

A primeros de julio estuvo en Agramunt un equipo de la Facultad de Filosofía y Letras de la Universidad de Barcelona, compuesto por un profesor y un alumno. Junto con otros equipos y desde hace cinco años, están preparando un «Atlas Lingüístico de Catalunya» y su misión es recoger datos sobre el modo de hablar de las diferentes comarcas de nuestra región.

Nos consta que su visita a nuestra Villa resultó muy provechosa; llenaron varios cuestionarios y grabaron muchos minutos con la particular fonética de nuestras gentes.

CAMPAMENTOS

Copiamos de la Hoja Parroquial del día 19 de julio: «El pasado viernes a las siete de la mañana, emprendieron viaje hacia Barruera, cerca de Caldas de Bohí, un grupo de 26 chicos y 6 chicas de nuestra Parroquia. Estarán allí en el Campamento "Amics de l'escalada" hasta el día 1 de agosto. Durante su estancia en el campamento les acompaña nuestro Sr. Vicario, Rdo. José Mata».

DIMISION

Días atrás el maestro D. Antonio Canosa dimitió su cargo de Director de «La Coral d'avui».

SUBASTA

El día 23 de julio se subastaron en Madrid las obras del futuro centro de Enseñanza Media que ha de construirse en nuestra Villa. Fueron adjudicadas a un grupo de albañiles locales.

BENDICION

La TUNA AGRAMUNTINA, fundada y dirigida por la señorita Montserrat Ribera, bendijo su Bandera, obsequio del Excmo. Ayuntamiento, el día 12 de julio. Fue una fiesta muy simpática que se relata más extensamente en otro lugar de este número.

HOMENAJE

D. José Carreras Vidal, fundador y presidente del Club de Ajedrez local, se ausenta de la población. Y con este motivo sus amigos y compañeros le ofrecieron un homenaje cuyos detalles encontrará el lector más adelante.

MUERTE SENTIDA

A todos los agramunteses nos causó profunda y penosa impresión el súbito fallecimiento de D. Vicente Esteve Ferrer, de 45 años de edad, conocido relojero de nuestra Villa. El hecho acaeció en las cercanías de Artesa de Segre, en un lugar junto al río, donde el infortunado señor pasaba unas horas de asueto acompañado de sus familiares.

Descanse en paz el amigo Esteve y añadimos nuestra dolorosa manifestación de pésame a las muchas que en este sentido ha recibido su familia.

ACCIDENTE

El día 14 de julio, a primeras horas de la tarde, fue recogida en la carretera, algo más de Mafet, una joven en estado inconsciente y con fuerte conmoción cerebral. Se trataba de Remei Muixi Flotats, vecina del citado pueblo, que circulaba en una vespa. Se ignoran las causas del accidente, porque a finales de mes, si bien la chica mejoraba algo, aún no había recobrado totalmente sus facultades meniales.

POCOS INCENDIOS

Debemos congratularnos porque este año, hasta la fecha, han sido escasos los incendios en los campos. De todas formas en lo alto de la sierra, cerca de la carretera de Tárrega, se produjo uno en una finca por segar, que no alcanzó mayores proporciones gracias a que un camino barró el paso a las llamas.

LA COSECHA

Los rendimientos, tanto en trigo como en cebada, han sido irregulares. Pero hablando en general, la cosecha de cereales ha sido muy aceptable. Han abundado las cosechadoras y las tareas se han realizado con rapidez, porque apenas han habido disturbios de tipo meteorológico. Con pocas excepciones el 18 de julio estaba todo terminado.

METEOROLOGICAS

Ha predominado el intenso calor. Mediado el mes los vientos norte provocaron un brusco descenso de las temperaturas que se recuperaron rápidamente. Hacia finales de julio hubo unos días inestables con tormentas.

XIC

Hotel Les Cimes

RESTAURANT · BAR

DIRECCIÓ: JOAN QUER

ALTITUT 2.085 METRES

TELÉFON 51126

PAS DE LA CASA

ANDORRA

OBERT TOT L'ANY

Si els futuristes a lo Julio Verne porten a les revistes ilustrades i a les pantalles de la T.V. fantasioses peripècles que qui sap si un dia seran també realitat, ¿per qué nosaltres, que ens preuem de preteristes, no havem de donar aquí la visió d'un faceciós succeït en una vellúria bon xic reculada? Contem-lo.

Damunt una carretera, encara no projectada, de la geografia agramuntina avensaven en direcció contrària en un temps en que encara es desconeixia el motor d'explosió, dos mastodonts destinats al transport de mercaderies. Darre el que corria en direcció nord rodava a tota pastilla una moto qual motorista, cas primer d'embriaguesa per la gasolina, havia acariciat la dèria de sobrepasar-lo i a l'adonar-se de l'altre camió que avensava en direcció sud ja no tingué temps de frenar i així que arribà a l'altura de la cabina d'aquell aquest també hi arribava sense poder esquivar l'accident. Moto i motorist quedaren esbutifarrats entre els dos camions (els quals feren una frenada d'aquelles que deixen rastre damunt l'asfalt i esmolen bon xic les cobertes dels neumàtics) talment la rodanxa de sobresada entre els dos mitjos panets del sanvitg. Els dos xofers saltaren dels respectius vehicles i quedaren palplantats, espaordits, aterrats davant el munt de ferrament i carn humana. Tot seguit i a curta distància acarreterisà un helicòpter patruller dels que tenien la doble missió de vigilar i prestar auxili. El pilot es dirigí amb bones maneres als dos homes, els demanà la documentació, de la qual apuntà les característiques en un carnet oficial per tal de donar «el parte». Després amb tota bonhomia, parlà així: «Aquest ja ha fet a tots i ha perdut en el tràngol el qué de més preuat tenia per perdre. Ara és qüestió de salvar els vostres interessos materials i morals. Podeu reprendre la marxa tranquilament. Jo tindrè cura de totes les diligències pertinents al cas. Quan sigueu cridats a judici acudiu-hi sense por; jo serè vostre millor advocat defensor car el meu testimoni serà d'excepció; des de l'aire he vist tota la peripècie i al roll de la pel·lícula de la meva cambra ha quedat ben registrat tot el procés de l'accident. Per tant, com vos he dit, podeu seguir tranquilament la ruta.» Poc dies després sigueren demanats a judici els dos homes als quals, cal remarcar-ho, la Justícia feu justícia. Parlà el pilot, es projectà la pel·lícula degudament ampliada i tothom quedà convençut, inclosos els pares de la víctima, de la ignoscència dels xofers. Amb tot, la sentència sigué condemnatòria: els obligava a «seguir rodant per les quimèriques carreteres».

I en bona fe que hi rodolaren molts anys encara, però amb el cor emmalaltit per l'impacte rebut en el moment d'aquell accident suïcida, la visió del qual mai més pogueren borrar del seu cervell.

Acabarem, encara que potser no caldria donada la vellúria del succeït, com fan alguns novel·listes d'avui; «Qualsevulla semblança és pura coincidència».

J. VILADOT-PUIG

Agramunt, poble que canta

Com deia el mes passat un músic en una entrevista, Agramunt sent la música. Actualment són tres les Agrupacions que, per un motiu o un altre, estan vinculades a la música. Avui ens ocupa l'agrupació local TUNA AGRAMUNTINA. Motiu? Aquesta agrupació, fundada l'any 1968, estrena Senyera, tal com diríem si es tractés d'una agrupació orfeònica.

ACTES

El dia 12 de juliol, aproximadament a les dotze del migdia, els components de la TUNA AGRAMUNTINA afectuaren una cercavila pels carrers que conduïxen a la Cala Vila, on esperaven el Sr. Alcalde i Sra., Padrins de la Bandera. Acte seguit es traslladaren al temple parroquial, per tal d'oïr missa, com a pròleg dels actes anunciats.

Destaquem algunes de les noves normes que, amb referència a la santa missa, per primera vegada es posaren en pràctica a la nostra vila. En primer lloc lectura de l'Epistola per un component de la TUNA. A l'Ofertori portaren les espècies del pa i del vi dos components de la mateixa agrupació. Durant el transcurs de la missa, el jove Joan Lluís Solé Limas va efectuar un «solo». Deixant apart totes les altres coses, l'esforç d'aquest noi ha estat immens, car complint els seus deures militars, s'ha desplaçat per poder estar present a l'acte, i una vegada finalitzada la cerimònia ha retornat al seu destí.

A la sortida i al peu de les escales de l'església, tingué lloc la benedicció

de la Bandera pel Sr. Rector de la nostra parròquia. Acabada la benedicció el Sr. Rector dirigí unes paraules d'alabança a l'agrupació. Després ho feu també el Sr. Alcalde, manifestant tota l'importància que tenen aquestes coses tan vinculades a la nostra Vila. A continuació la TUNA AGRAMUNTINA oferí a tot el poble d'Agramunt unes cançons del seu repertori, que van ser molt aplaudides.

Finalment, a la Fonda-Restaurant CRICH, s'oferí un refresc als components de la TUNA AGRAMUNTINA, acompanyats dels Srs. Padrins i els sacerdots de la parròquia.

ENTREVISTA

Tota cosa, perquè tiri endavant, necessita una persona responsable que es preocupi i passi les estones bones i dolentes, que de tot hi ha; que vetlli i sàpiga donar el cop precís, per la bona marxa d'aquestes coses, nascudes dintre una població i que, com deiem, necessita un o una responsable per aconseguir la continuïtat.

En el cas de la TUNA AGRAMUNTINA, l'esforç recau en la senyoreta Montserrat Ribera Valls, a la qual li pregunto:

—Srta. Montserrat, em podria dir la data de fundació de la TUNA?

—El dia de Reis de l'any 1968, en una vetllada.

—Quants són els components de la TUNA?

—El número de membres oscila entre quaranta i cinquanta.

—Quina edat tenen?

—L'edat mínima és de set anys, i la màxima en joves que ja han tornat del servei militar.

—Així que l'edat és indiferent —intervinc jo.

—Naturalment que és així.

—Em voldria citar algunes de les seves activitats?

—Hem participat en els Festivals d'Hivern i de Sant Josep, l'any 1969. La Primera Comunió i Santa Rosa, l'any 1968. Festes de Nadal dels anys 68 i 69. Així com molts altres que ara no tinc a la memòria.

—Quines són les seves properes actuacions?

—Una de les principals que tenim en projecte és una actuació a la TVE, en el programa dels Srs. Dalmau i Viññas. Però per això ens fa falta l'ajuda de tota la Vila, cosa que demano i espero veure realitzada.

Amb aquestes manifestacions posem punt final a aquesta mini-entrevista i esperem que l'esforç dels components de la TUNA AGRAMUNTINA, tindrà la recompensa merescuda per part de la nostra Vila.

Quan en un poble neix una cosa nova, la principal preocupació de tots és: tindrà continuïtat? No pot negar-se que la TUNA AGRAMUNTINA ha emprès la nova etapa amb decisió i valentia, i jo demanaria des d'ací als pares dels «tunos» —ells juguen un paper important— que hi posin tot l'interès.

CUNAT

**AUTO-ESCUELA
VILELLA**

Avda. M. Jolonch. 22

Teléfono 122

AGRAMUNT

Tapizados de
Coches y Muebles
**TAPICERIA
RECASENS**

Plaza del Pozo, 6 - Tel. 76

AGRAMUNT

El diumenge en Agramunt

Tot l'estiu m'estic fixant que la carretera compresa entre el Camp d'Esports i el Control, o sigui el cruce de Balaguer i Artesa de Segre, està completament abandonada per la vigilància, sobre tot les tres hores compreses entre les set i les deu de la nit, que hi ha un trànsit fenomenal, i allí no hi ha ningú per a regularitzar aquest famós trànsit. Tenim tot el militar del Campament de Talarn, que retornen de passar la festa amb les respectives famílies, aquests passen a una velocitat ilimitada. Després tenim el mateix cas amb les famílies del poble que també han anat a passar unes hores del diumenge a fora, i en aquesta hora també retornen com si diguéssim als seus quartels, o sigui a les seves cases.

El diumenge dia 12 de juliol, al passar jo mateix per un lloc que tots sabem que és d'un particular, inclús la vigilància feia parar tots els cotxes. És molt natural que si hi ha un perill, que ho facin així; però és que dos minuts més tard ens trobàvem al tros de carretera que he mencionat abans amb molts més cotxes, amb molt més trànsit i allí semblava que aquella carretera no perteneixia al poble d'Aramunt. És que un accident es paga més si ocorre en un lloc o bé un altre? Jo diria que fora de molt lamentar si hi hagués un accident, fos allà on fos, que jo no soc d'aquells que desapararien una taula per pararne una altra, sino que si convé que se'n paren dues i en aquest cas fora així.

Mireu, el dia que sortirà aquest escrit ja es podrà dir que els tres mesos d'estiu ja hauran passat, o sigui que per aquest any no hi ha remei, però això és convenient que s'escrigui, perquè no es pensi ningú que les coses no les veiem. Les veiem totes i que consti que per mediació del nostre periòdic SIO, escriurem totes les coses ben fetes i dignes d'elogi, i, com és molt natural, també les que no ho són tant, com és aquesta que acabem de mencionar.

Amadeu Amigó Pla

CRUÏLLA

La Tradició

Un amic meu ha rebut dels seus fills l'obsequi de l'enquadernació de tots els programes de les Festes Majors celebrades a casa nostra des de l'any 1950. És un document interessantíssim. Una fullejada ràpida m'ha recordat tot el que s'ha fet, o bona part, durant aquests vint anys a la nostra Vila. El record no pot ser més positiu. Em refereixo a l'aspecte cultural.

Immediatament després d'aquella colla de nois i noies que aglutinaven al voltant de la Penya Salaos —que tantes sarsueles, comèdies, festivals i d'altres espectacles teatrals portaren a terme—, un altre grup de joves realitzà amb el nom de F.A.C. una tasca important en un altre sentit: un concurs literari-artístic-artesa, una exposició filatèlica, un concurs fotogràfic, uns Jocs Florals, quatre o cinc hiverns seguits amb una conferència setmanal a càrrec d'agramuntins o de persones de gran prestigi, un periòdic, etc. Durant aquest període també s'ha de tenir molt en compte tota la tasca duta a terme per la Joventut d'Acció Catòlica.

Durant aquest vii. anys, doncs, s'ha treballat, com es treballà immediatament abans —amb quins mitjants!—, i com es treballà els anys anteriors al 1936. Cal tenir tot això molt present i, sobre tot, en la circumstància en la qual tingué lloc. Perquè —perdoneu la perogrullada, nois i noies— Agramunt no ha estat sempre com ara. Només dos factors denuncien la diferència del medi: la Tele i la immigració. Eh, que sembla estrany que hagi pogut existir un Agramunt sense Tele i sense immigrants? Però és que la Història és un fet dinàmic. Ja ho anireu entenent això del fet dinàmic; ara com ara sigueu-ne vosaltres de dinàmics...

Podem afirmar, doncs, que Agramunt té una forta tradició cultural dins una ampla i variada gama d'activitats. Ara, en començar una nova dècada, ens preguntem: ¿se segueix treballant en aquest sentit?

De moment, a part de SIO, semblava que la cosa quedava com esmortuïda, però de sobte ha brotat un grup de nois i noies que fan coses, que comencen a fer coses. Enhorabona. Tota la nostra simpatia i bona voluntat per a ells. Que continuïn i progressin. Però, el que més ha de contribuir a que la tasca sigui nostra, ben feta i amb continuïtat, és la consciència de la tradició, de tasca feta per relleu generacional. Ara bé, entenent sempre la tradició com un valor també dinàmic, progressiu, innovador. És un tema molt bonic aquest.

V.

Exclusivitats - Draperia Anglesa i Francesa
Camises - Corbates - Articles Home

Sastreria Univers

TAILLEUR SASTRE

Avda. Carlemany, 79
Teléfon 103

LES ESCALDES
Valls d'Andorra

Si compara,
elegirà

CHOCOLATES

Viladàs

CHOCOLATES JOLONCH

LA GENT DEL POBLE

L'Envelat i

Seguint aquesta colla d'intervius encetada fa uns mesos i que esperem que al menys duri tot aquest any, amb el propòsit que una part ben representativa del nostre poble tingui un ressò públic amb allò que, per la condició del seu ofici o de les seves activitats, enriqueixi el component social de la nostra petita comunitat, avui tenim el goig de presentar-vos una de les persones més populars de la nostra vila i que ens parlarà d'una cosa per a tots molt simpàtica: l'envelat. Ens referim a la nostra amiga Vicenta Ribera. Amb ella hi tenim aquesta xerrada.

— *Amiga Vicenta: d'una persona que treballa la fusta en diem fuster; d'una que treballa el ferro en diem ferrer. Etc. Però d'una persona que planta l'envelat, ¿com se'n diu?*

— *Envelador. Mira, quan arriba l'envelat a un poble i com a sintoma que la festa major ja s'enceta, la canalla, i fins i tot els grans, diuen: «ja són aquí els enveladors».*

— *Que jo sàpiga, sempre heu estat la família Ribera els que heu plantat envelats a Agramunt i comarca. ¿Voldries dir-me des de quan?*

— *L'any exacte l'ignorem, però sabem que de l'any 1920 al 25 el nostre pare, junt amb uns amics seus, va tenir l'acudit de fer un envelat. Els orientà la casa Baliarda, de Molins de Rei, una de les més antigues, i que era la que venia plantant l'envelat aquí.*

— *I sempre n'heu tingut només un, d'envelat?*

— *Això de l'envelat és quelcom que s'estira i s'arronsa. Dels deu o dotze envelats que es fan durant l'any podem dir que no n'hi ha cap d'igual. El material que en una ocasió tan sols serveix per a un, en una altra pot servir per a tres.*

— *És clar, us amotlleu al tamany de la població. Però, per terme mig, ¿quanta gent hi cap en un envelat?*

— *Com tu dius, ens amotllem a les necessitats de cada poble on s'instal·la. Per exemple, pel que acabem de plantar a Sort, que és més aviat gran, se'ns demanà que hi capiguessin mil cadires a la pista. Si hi afegim les llotges, podem dir que en un envelat hi caben de mil a dues mil persones.*

— *Es diu que aquest any potser no es farà envelat a casa nostra. Això molts ho veiem com una mutilació de la clàssica festa major, d'aquesta festa major que potser ja és una mica de història, però que per a molts serà la única vàlida. Que en penses tu d'això, Vicenta,*

malgrat siguis una part interessada? De veritat no plantareu l'envelat?

— *La teva pregunta és bona cosa compromesa. Però te la contestaré des del punt de vista de qui estima l'envelat, ja no perquè és un sistema de viure, sinó pel fort component humà que hi ha dins seu. Mira, hi ha llocs que plantar un envelat és cosa de dubtós èxit, tant públic com econòmic. Podriem dir que per aquestes localitats és quelcom artificios, postis. És el cas de Tàrrrega, on mai no ha tingut èxit. En canvi tenim Cervera on l'airosa estampa de les banderoles de l'envelat flamejant al vent queda intimament lligada a la festa major. La nostra vila és també així. Podem considerar, doncs, que per Agramunt, el fet de no plantar l'envelat si serà una autèntica mutilació de la festa. Ho veig tan clar això, que jo dubto que no es planti. És possible que existeixin dificultats d'ordre econòmic que enredin la qüestió. Escorcollant solucions potser es trobaria aquella per la qual no caldria arribar a decisions tan penoses. Resumint, crec que la gran majoria d'agramuntins veurà amb la simpatia de sempre l'envelat omplint la nostra festa.*

— *També penso com tu. Trobo que dins un envelat també s'hi pot ballar espasmòdicament... Bé. Ara m'agradaria de saber quines comarques acostumeu visitar, amb l'envelat. Van de baixa els envelats?*

— *Malgrat que la vida moderna hagi inventat noves maneres de fer, els envelats no van pas de baixa. Hi ha localitats que deixen de fer-ne, certament. Però n'hi ha daltres que en fan per primera vegada i amb un èxit ben remarcable. El cas de Sort n'és un exemple: aquest any de 1970 acaben de plantar l'envelat per primera vegada en la seva història local. Ara bé, l'envelat, com tot el d'aquesta vida, està sotmès a una constant renovació. Dins de poc desapareixerà l'antic envelat, l'envelat de «si plou ens mullarem», que és precisament el que nosaltres plantem, que es transformarà en un pavelló impermeable, com ja n'hi ha en certs llocs. Malgrat tot nosaltres plantem a totes les comarques catalanes i fins i tot alguna d'Aragó. Des de Ribes del Fresser fins a Girona; des del Pirineu a Barcelona; des de Calafell a Flix; des de Bosost fins a la Ribera del Cinca, entrant a Osca... Punt i apart mereix la plantada a Saragossa, fruit d'una visita que uns senyors feren a la nostra vila on quedaren meravellats en veure l'envelat d'Agramunt en plena festa*

la Vicenta

major. Com a detall curiós d'aquesta plantada cal dir que després de la forta controvèrsia que es provocà entre diversos elements de la Hipica, pel fet de no ser impermeable l'envelat, es donà el cas que durant els vuit dies de les Festes del Pilar es celebraren setze sessions de ball sense cap remullada., encara que l'envelat s'instal·là i es desmuntà amb la pluja a l'esquena i amb l'enuig dels soldats que ens ajudaven, molts d'ells catalans.

— *I a Agramunt ¿sempre l'heu plantat al mateix lloc?*

— Doncs no. S'ha plantat en diferents llocs. Amb tot, però, fa molt de temps que el lloc tradicional, com tothom pot recordar, ha estat el Mercadal.

— *L'envelat sembla que és un mitjà d'eixamplament dels locals habitualment emprats. Ara, amb una sola societat recreativa es compren que el dia de la festa major s'hagi de recórrer a espais més grans, però quan hi havia dos societats, ¿tenia algun sentit, sobre tot quan Agramunt arribava ben escassament a tres mil habitants?*

— Tenia sentit. L'envelat és la única manera que el cartellet «no hi ha entrades» no faci cap falta. A la nostra vila en certes ocasions fins i tot hi ha hagut dos envelats. Potser més que per manca d'espai, per competència.

— *Una altra cosa que ara se m'acut. ¿Als envelats sempre s'hi fa ball només?*

— Generalment els envelats són només per a fer-hi ball. Però hi ha molts llocs que, per a donar varietat a la festa, s'hi fan d'altres espectacles.

— *I quina diferència hi ha entre un envelat i un circ? Em refereixo a la seva condició de cosa feta amb veles.*

— Com tots sabem, el circ és un velam circular, impermeable, sostingut per nombrosos pals interiors. En canvi, l'envelat és rectangular, no acostuma a ser impermeable i no te mai cap pal interior. Un circ sempre té unes dimensions i forma fixes. L'envelat s'adapta al terreny. El circ és una forma universal. L'envelat és exclusivament català.

— *Tot plegat sembla fer sospitar l'escàs sentit que tingui fer avui envelats amb els grans locals i amb la profusió d'aquests llocs hippis, camp o hunderground que se'n diu boites...*

— Doncs sí que en té de sentit. Encara que, com tu dius, dins un envelat s'hi puguin fer balls espasmòdics, el caire que tot plegat té és distint. Tendeix a una forma més casolana, més familiar, més seriosa...

— *I pensar que les nostres mares ens hi deixaven anar amb moltes prevencions!*

— És que aleshores no hi havia res més. Però avui l'envelat és una forma patriarcal, íntima, de divertir-se. L'escriptor Pla va escriure un article ben interessant sobre l'envelat i els balls de festa major. Com anècdota cal recordar que aquest article era il·lustrat amb unes fotografies al peu de dues de les quals deia «Envelat a la Costa». ¡Quina sorpresa no seria la nostra en comprobar que es tractava de l'envelat plantat temps enrera a Linyola...!

— *Així escriuen la història la gent de la Catalunya Vella... Bé. Al meu veure, i com ja hem dit en certa manera, l'envelat té un signe social més familiar, més gragari, no tant dispers ni individualista com el públic d'ara. ¿Encara és viu el costum de portar les noies a l'envelat, on les famílies de vegades feien casoris, on se sortia de compromís, o bé, on s'anava «a vistes»...?*

— És el que t'he dit no fa gaire. El ball de l'envelat comporta un poble més unit amb el lloable afany de divertir-se sanament. Aquí, per exemple, tenim el célebre «ball de casats» en les sessions de nit que si no és a l'envelat no es poden celebrar en lloc més...

— *Deixem-nos de romanticismes. Vicenta: quant val plantar un envelat?*

— La plantada d'un envelat comporta diferents capítols de despeses: lloguer, transport, sous d'ajudants dels enveladors, enveladors, allotjaments, la beguda la clàssica d'anís que amb l'aigua fresca que no pot faltar mai en una plantada. Com més gran és l'envelat, més despeses, és clar. Concretant, un dels nostres envelats ve a costar d'unes 60 a 80.000 pessetes.

— *Fins ara hem parlat de l'envelat de festa major a l'estiu. Però, ¿existeixen els envelats d'hivern amb calefacció? Perquè hi ha gent que es vol divertir quan fa fred...*

— Sí; la casa Viada —un dels pioners dels enveladors, doncs ja fa temps que celebrà el 50 aniversari de fer envelats— en va instal·lar un per les festes de la Candelera, a Valls, amb estufes,

— *Això, Vicenta toca a la fi. No hi ha més paper. Diga'm ¿quin origen té l'envelat?*

— No en tinc idea. Només sé que és molt antic. Precisament tinc molta curiositat per a documentar-me. Desitjo llegir el llibre d'en Josep Me Espinàs, «Les Festes Majors a Catalunya», on espero trobar quelcom en aquest sentit, ja que l'envelat és el gran protagonista de la festa major.

— *I només es fa a Catalunya, l'envelat?*

— Sí. Com t'he dit, surt una mica pel cantó d'Aragó i una mica també al sud de França: el Rosselló i Provença.

— *Bé, Vicenta; celebrariem que aquest any Agramunt no es quedés sense envelat.* V.

Albricias

No por esperada dejó de ser bien recibida, con la lógica y natural alegría, la noticia de la construcción de un edificio para Sección Delegada mixta de Enseñanza Media en nuestra Villa, que con letras de molde nos anunciaba el Boletín Oficial del Estado, número 148, de fecha 22 de junio último.

Si en un principio podemos considerar la consecución de tal obra como una bendición de Dios, tampoco debemos desdeñar el esfuerzo y actividad desplegados por determinadas personas que con ilusión sin límites, venciendo dificultades de toda índole, calladamente, sin estridencias ni promesas huecas, pero con paciencia y tino, han sabido conducir con mano firme y segura el barco de sus aspiraciones a feliz puerto. Confiadamente cabía esperar que la siembra realizada con tanto cariño y sacrificio, tuviera como consecuencia lógica y natural una ubérrima cosecha de realidades.

El éxito en principio conseguido es fruto de la unión de todo un pueblo; el volcarse con decisión a unos anhelos comunes. No debemos olvidar a aquellos señores que con su compromiso formal hicieron posible la financiación de los terrenos que se adquirieron a tal fin y que posteriormente fueron cedidos gratuitamente al Ministerio de Educación y Ciencia. Con su gesto altruista y de generosa cooperación, pusieron en marcha unas ilusiones que a partir de entonces sólo ha sido preciso ir manteniendo y encauzando, sin prisas alocadas pero también sin pausas desesperantes.

Asimismo debemos expresar nuestro público y sincero agradecimiento a los señores propietarios que con sus ansias de decidida colaboración facilitaron la compra a precio razonable y asequible del terreno en cuestión, y a la vez que cancelamos la deuda de gratitud con ellos contratada, les hacemos partícipes de nuestra colectiva alegría.

Quizás, en general, los vecinos no nos hemos percatado aún de la capital importancia que tal realización tiene para nuestra Villa. El mero hecho de que los jóvenes, naturales o residentes en la misma, que actualmente realizan estudios en Centros de poblaciones más o menos próximas,

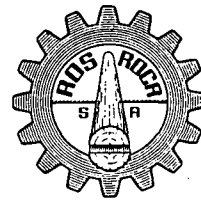
puedan cursarlos en lo sucesivo en su gran parte en la localidad, representa para las familias afectadas un considerable ahorro económico, digno de agradecer, aparte las enormes ventajas de todo orden que se derivan de tener los hijos a la vista, sujetos a permanente vigilancia y cuidado. La capacidad del Centro permitirá la cabida en sus aulas de gran número de escolares de pueblos comarcanos que darán a la población ese aire de alegría y bullicio que en todos sus actos imprime la juventud, incontaminada aún de las lacras sociales que nos aquejan a los mayores.

La puesta en marcha de tal edificio, dentro de relativo breve plazo, dará a nuestra Villa un renombre cultural de acusado relieve, y sin apartarse un ápice de la misión específica que le corresponde, pueden ramificarse sus actividades, simultaneándolas con otras manifestaciones diversas, tanto de signo deportivo o de recreo, como artístico o de estudio, creando nuevas organizaciones o manteniendo y mejorando —pues todo en la vida es susceptible de mejora— las ya existentes, algunas de las cuales ya pasean actualmente con aires de dignidad el nombre de la población allende las fronteras provinciales.

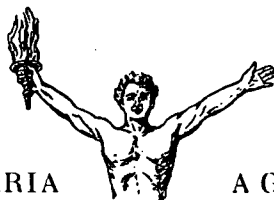
Congratulémonos todos, pues, de tan vital mejora y aportemos con entusiasmo nuestras actividades y simpatías hacia una obra que a no dudar ha de tener suma trascendencia en la formación de futuras generaciones.

A todos incumbe el conseguir para Agramunt lo que estimemos mejor. Que sea algo más que un punto geográfico perdido en la inmensidad de un mapa.

D. Roig Balasch

LA INDUSTRIA DEL REMOLQUE

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSE MARTORELL

AGRAMUNT

TINTORERIA

BATET

**La Tintorería
de Agramunt**

El pasado día 11 de julio, en los locales del Casino Agramuntés, fue ofrecido un merecido homenaje al hasta ahora Presidente del Club de Ajedrez, D. José Carreras Vidal, que por motivos personales nos deja. Conforme iba transcurriendo la velada, todos los asistentes estaban siempre al lado del homenajeado, para que dicha fiesta no fuera una despedida triste, sino alegre. En el transcurso de la misma, el Presidente entrante, Sr. Viladomat, pronunció una alocución exaltando con sentidas palabras el agradecimiento de todos los asistentes, al esfuerzo e interés por la buena marcha de este deporte, demostrados por el homenajeado.

El Sr. Viladomat finalmente, nombró al Sr. Carreras Socio Honorario de la Entidad, haciéndole entrega de una placa conmemorativa del acto. A continuación tomó la palabra el Sr. Carreras, el cual después de dar las gracias a todos los asistentes por este sencillo y emotivo acto, hizo un resumen de las principales actuaciones de nuestro grupo de ajedrez.

Para terminar tomó la palabra el Sr. Amigó, Presidente del Casino Agramuntés, quien manifestó con sus palabras que la Entidad que preside, está a la entera disposición del Club de Ajedrez. Terminado su parlamento se despidió del Sr. Carreras con un efusivo y cariñoso abrazo.

No sería justo que nos despidiéramos de él sólo con estas líneas, sino que creo que ha de ser él mismo quien se despidiera de toda la afición y la Villa de Agramunt. En la entrevista que sostuvimos, sencilla y sin adornos de ninguna clase, sino con humildad nos responde:

—Sr. Carreras, ¿cuándo se fundó sección deportiva?

—El Club de Ajedrez se fundó el día 9 de diciembre de 1967. Yo llegué a Agramunt en el año 1962, observé que en los bares y cafés se jugaba al ajedrez, que había afición aunque andaba desperdigada, y pensé durante mucho tiempo en cómo se podría fundar un Club. En contacto con algunos aficionados, organizamos una competición con los de Artesa de Segre y cosechamos la primera victoria. Luego vino la fundación del Club.

—¿Desde cuándo siente afición por este deporte?

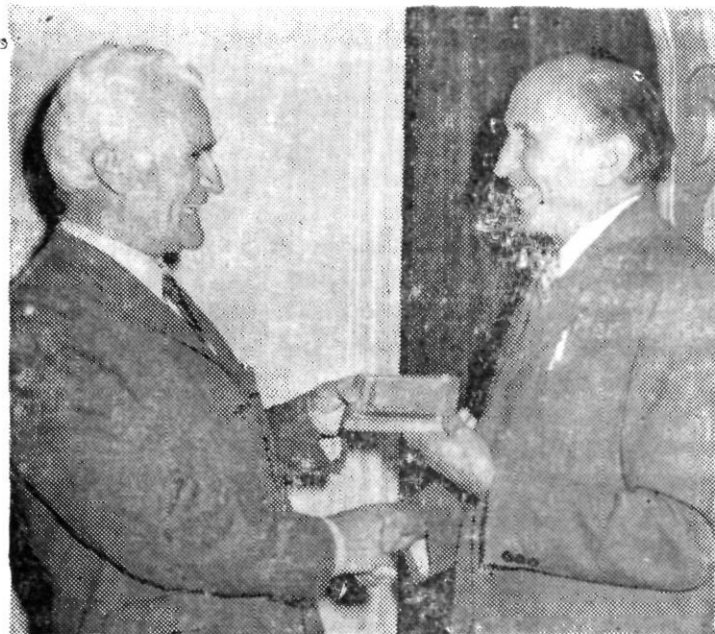
—Desde muy joven. En mi pueblo natal, Ponferrada, y en el Café La Obreira, un señor gallego me enseñó las primeras jugadas de ajedrez.

—¿Desde la fundación del Club ostenta el cargo de Presidente?

—Pues mis colegas han sido tan amables que lo soy desde entonces.

—¿Al mando del mismo se siente satisfacción por su labor?

—Mucha, muchísima, sobre todo

Los señores
Viladomat y
Carreras.

Foto Font
Grabado cedido
gentilmente por
"LA MAÑANA"
de Lórida.

cuando gracias a nuestro pequeño esfuerzo obtenemos trofeos en las competiciones.

—¿Cómo ve el futuro de este deporte?

—El futuro lo veo bueno, buenísimo. Veo mucho entusiasmo, como pude comprobar el día que me hicieron este gran e inmerecido homenaje.

—¿Se extiende la afición al ajedrez en el ámbito local?

—Comenzamos el Club con unos diez jugadores y hoy somos cuarenta o cincuenta entre jugadores y protectores. El Casino Agramuntés nos ha facilitado el material conveniente y se ha dado el caso de padres que me han venido a pedir que enseñe a jugar a sus hijos. Hay una afición grandísima.

—Si no es indiscreción, ¿qué siente cuando se le homenajea?

—Difícil contestar, creo que es lo mismo que cuando a uno le toca la lotería y para mí con el aumentativo de mucho más.

—A pesar de que va con buen destino, ¿siente ausentarse de Agramunt?

—Claro que sí, como que me llevo todo el cariño, todo el amor que se siente cuando uno ha tenido la suerte de encontrarse con compañeros tan dignos como caballeros. Lo siento como si fuera hijo de Agramunt y deseo no olvidarme nunca de él.

—En el grupo de ajedrez ha predominado la lengua vernácula y a Vd. pa-

rece que le gusta.

—Com no m'ha d'agradar? Amb Catalunya hi tinc el lligam de dos fills de la meva catalana esposa. No solament això, sinò que m'agrada llegir l'idioma vernacle, estudiar-ho i en el que puc escriure'l.

—Por último, ¿qué consejos daría al nuevo presidente Sr. Viladomat?

—En primer lloc desitjar-li una felicitada al càrrec, que espero li duri molts anys. Li aconsellaria que fessin competicions, sobre tot locals, per estimular la joventut. Res més que moltes gràcies a tots per l'homenatge que m'han fet. A todos ofrezco mi nuevo domicilio en Solsona, Industrias Metálicas PENSI, Carretera de Manresa, donde estoy a la disposición de todos los agramuntenses.

Damos las gracias al Sr. Carreras por sus palabras que nos enorgullecen a todos.

La nueva Junta está constituida por los siguientes señores: PRESIDENTE: Ramón Viladomat Noguera; VICEPRESIDENTE: Alberto Cuñat Serra; SECRETARIO: Carlos Farrenv Castellá; TESORERO: Paulino Ribera Marquiques; VOCALES: Angel Mas Grau, Miguel Suárez Otero, Jaime Brils Fauria, Ramón Bergués Pla, Juan Vilasarau Molina, Jaime Fontanet, Juan Añé Sala, José M.ª Cuñat Mata y Antonio Solans Gual. Deseamos que la nueva Junta Rectora sepa dar y llevar adelante todos los frutos que el Sr. Carreras supo sembrar tan acertadamente.

Jaime CUÑAT

La nostra parla

PEL PROFESSOR CÀNDI RENYÉ

Amics lectors de «Sió», els signes, que sembla que serveixen de títol a aquesta lliçó, tenen una analogia en llus sons. Dic analogia, no identitat. Hem de distingir els dos sons que es produeixen, segons els signes enunciat, que, respectivament, s'escriguin.

Troblem el so que produïm quan pronunciem el mot «casa». Tenim l'altre, quan el mot que pronunciem és per exemple, «massa», «caçar» o «cel». Veritat, que hi trobeu una diferenciació? El so del mot «casa» s'anomena «s sonora». El so de les altres s'anomena «s sorda».

Bé; el so de «s sonora» es pot representar pels signes «s» i «z». El representarem per «s»: Enmig de dues vocals. Ex: Casa, resar, masia. I pel signe

Lliçó II C, Ç, S, SS, Z

«z»: al principi de paraula. Ex.: zel, zenit; zero.

enmig de paraula: -entre dues vocals en mots d'origen grec o científic. Ex.: amazona bizanti, protozoic.- darrera consonant. Ex: esmorzar, senzill, onze.

Noteu, però, que darrera consonant trobareu el so de «s sonora» en alguns mots, que no s'han d'escriure amb «z», sinó amb «s». Són: endinsar, enfonsar, i tots els que porten el prefix «trans». Ex: transitar, transatlàntic... Són mots que fan excepció d'una de les normes sobre l'ortografia de la «s sorda», que veurem, junt amb totes les altres, a la propera lliçó. Mentrestant, salutacions de l'amic

C. R.

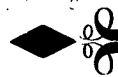
REFRANYS

Gloriós Sant Roc, lliureu-nos de pedra i foc.

Polles agostines per Nadal gallines.
Sant Arnau tanca el vent amb clau.
Pluja de Sant Llorens sempre arriba a temps.

Sant Roc s'enamorà d'un gos i jo de vós.

CINE AVENIDA

Local Refrigerado

que tan señalados éxitos viene cosechando durante toda la actual TEMPORADA DE VERANO gracias a su escogida programación que está llamando la atención de muchos **PRESENTA PARA LOS DIAS 14, 15 Y 16 DE AGOSTO** otros DOS MUY COMPLETOS PROGRAMAS que harán que Vd. comente; **«HAGA FRIO O CALOR AL AVENIDA NOS VAMOS»**

DIA 14 DE AGOSTO, NOCHE A LAS 10 Y DIA 15, TARDE DE 3 A 10
ELVIRA MADIGAN y OPERACION CROSSBOW

PRIMER PREMIO DEL FESTIVAL DE CANNES
por su interpretación femenina y su guión en 1967.

(en 70 mm)

Su marca: METRO GOLDWYN MAYER

PROXIMA TEMPORADA 1970 - 71: 40 TITULOS EN 70 MM.

(los más descollantes del mercado) esperan acudir a nuestra cita.

ES QUE VDS. SE LO MERECEAN.

DIA 15 DE AGOSTO - Noche a las 10'15 y DIA 16 - Tarde y Noche

FORMANDO UN COLOSAL PROGRAMA, OFRECEMOS

LA NOCHE INVITA A MATAR Y LA BATALLA DEL ALAMEIN

En carleleras consulle, por favor, otros programas de la SALA B y TERRAZA DEL AVENIDA

MOVIMIENTO DEMOGRAFICO

MES DE JULIO

NACIMIENTOS:

Bienvenido Sánchez y Jiménez **22**
 M.ª Teresa Pascueti Hernández **23**
 M.ª Cristina Sans Pintó **24**
 José Luis Fernández (Cañabate) **29**

MATRIMONIOS:

Ninguno.

DEFUNCIONES:

José Pampalona Cáceres **37 años** día **2**
 Josefa Trullols Clavé **91** años día **15**
 María Fitó Aldabó **56** años día **8**
 Joaquín Triginer Pallejá **70** años día **11**
 Ramón Ros Llauder **77** años día **19**

LLUVIA CAIDA DURANTE EL MES DE JULIO 1970

Día	11	13.8	litros m.²
»	27	8.2	»
»	29	4.3	»
»	30	1	»
»	31	17.8	»

TOTAL 45.1 litros m.²

El Observador, DIOSDADO PONT

FABRICACION Y VENTA DE PANELES DECORATIVOS

en diferentes dibujos y modelos para cielos rasos

VICAS

Consejables para: Comercios, Oficinas,

Hotels, Bares,

Salas Espectáculos,

Almacenes Exposición,

Pisos, etc.

Encargos y presupuestos sin compromiso
 Ramón Castells (Calle Capilla) Tel. 229

Pedro Vicens - Avda. M.ª Jolonch, 34 Tel. 248

Almacén, Exposición y Oficinas:

Avda. M.ª Jolonch, 34 **AGRAMUNT** (Lérida)

Lápidas para Nichos

de los mejores esculidores de Cataluña

No esperes a los últimos días para recordar a los tuyos

Rapidez, buen servicio, economía...

FUNERARIA ROMÁ

Merced, 19 **AGRAMUNT** Tel. 160

ESTACION A SERVICIO

AGRAMUNT

Pista - Terraza - Piscinas - Discoteca

Teléfonos 60 y 206

Snack - Bar

Sección Engrase y Lubrificantes

Requiem per un gos

Oh! tu gos, ca, quisso quiscós que et podreixés en la pluralitat mineral.

Horizontal irracionalitat, quiscà!

Esglaó caní en l'evolució darwiniana.

Ullal albi.

Ulladroc axarolat, irritat.

Udol calcari.

Epididim malthumorat, sotmes al dejuni de la impotència.

Animal que, abans de perdre't entre les rels inconcrètes,

ja eres escorpi, trepant, que travessaves

hengües hivernals, capvespres d'estiu,

arquèigs de botigues rurals.

Enuig pelut!

Cua histèrica.

Exasperada rancúnia.

Rampell pirètic.

Renec.

Hidrofòbia latent.

Llengua frenètica, conclusa ara, ja, en el silenci de la

irracionalitat més pura.

Refot, quina pau la teva mudesa des dels llençols, en la

festa del somni!

Glòriosa la mà, el garrot que, en el deure, volgut o

inconscient, t'han transformat en cadàver.

Facis en pau la nostra migdiada.

CHOCOLATES JOLONCH

El Municipio

Por el Ayuntamiento Pleno y por la Comisión Municipal Permanente, en sesiones celebradas en el pasado mes de Julio, se adoptaron los siguientes acuerdos:

Imponer contribuciones especiales por las obras de abastecimiento de aguas, alcantarillado y otras complementarias comprendidas en el correspondiente Proyecto técnico que afecta a la zona Sur de la Villa en la cantidad de 831.239 pesetas, por el concepto de beneficio especial; y por aumento de valor la cantidad de 399.688 pesetas, habiendo tenido en cuenta para tal señalamiento los artículos 451, 462 y demás concordantes de la Ley de Régimen Local así como los respectivos Reglamentos, con tramitación del oportuno expediente.

Aprobar en principio el proyecto de Presupuesto extraordinario formado para Abastecimiento de Aguas y Alcantarillado de la zona Sur, y de la Casa del Médico, así como el plan financiero.

LICENCIAS OBRAS MENORES.

Son aprobadas las siguientes:

A D. Jorge Piñol Moncunill, obras interiores C. Ntra. Sra. del Socós

A D. Joaquín Cifuentes Salas, colocación letrero luminoso en C. Guimerá.

A D. José Padullés Puig, obras interiores Plaza Generalísimo.

A D. Ramón Llanes Creus, construcción almacén agrícola camino «Las Planes».

A D. Ramón Roca Sala, reparación tribuna, C. Sió.

A D. Ramona Boncompte Ribalta, obras interiores C. Estudios Viejos.

A D.ª Carmen Morá Beleta, obras interiores, Av Jolonch

A D. Francisco Valls Trepát, cubrir terraza, Extramuros Castillo.

A D. Francisco Fitó Aldabó, obras interiores C. San Juan

LICENCIAS OBRAS MAYORES

A D. Antonio Marquilles Balltandre, construcción de un edificio en Mafet, según proyecto.

A C.O.M.A.I.N., S. C. I. construcción de dos naves industriales para los servicios de la Cooperativa, en el kilómetro 13'450 de la carretera de Artesa a Montblanch.

CONEXION RED AGUAS POTABLES

A D. Juan Corberó Borrell, en Carretera de Artesa.

A D.ª Luisa Valls Figols, en Extramuros Castillo.

APERTURA DE ESTABLECIMIENTOS

A D. Eugenio Gil Reyes, venta al por menor artículos limpieza en Calle Estudios Nuevos, 2

A D. Gaspar Vicens Teixidó, establecimiento dedicado a librería en Calle Guimerá, 15

A D. Miguel Escolá Farré, establecimiento para muebles en Travesía del Aspi.

OTRAS LICENCIAS

A D. Andrés Farré Trepát, colocación disco de vado permanente y señalización de bordillo en Avda. A. Ros.

BENEFICENCIA MUNICIPAL

Incluir en el Padrón correspondiente a D.ª Juana Pérez Pérez.

APROBACION FACTURAS

Son aprobadas varias por un importe total de 178.129 pts

PARALIZACION OBRAS

A D. Ramón Domingo Sendra, por no adaptarse las que realiza a la licencia concedida

LABORATORIO
DE ANALISIS

Exija para su ropa
el lavado en seco

**TINTORERIA
SALAS**

Sió, 29 - AGRAMUNT
se lo garantiza.

*Le recordamos que también
limpiamos cortinas,
alfombras y mantas.*